

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 10Pc/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202274
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Purgat Martinusová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:0018202274.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V pred sudkyňou JUDr. Alenou Purgat Martinusovou v právnej veci navrhovateľa: G.. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., K.. I. X, proti odporkyni: N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXRue N. V., R..R., D.-G., W., o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči N. E., nar. XX.X.XXXX stanovenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/200/2004 zo dňa 2.12.2004 od 24.4.2018.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom zo dňa 24.04.2018, doručeným tunajšiemu súdu toho istého dňa, sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti ku svojej plnoletej dcére N. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v súčasnosti žije vo W.Q.. V návrhu poukazoval na skutočnosť, že vyživovacia povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Sadová 2 Bratislava (správne malo byť Okresný súd Bratislava III), č. k. 37P/200/2004-22 zo dňa 02.12.2004 v sume 4 000,- Sk mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci, pričom po dohode s odporkyňou bolo výživné od 01.05.2009 zvýšené na sumu 200,- Eur, ktoré platil do apríla 2018. Podľa jeho vyjadrenia odporkyňa štúdium na vysokej škole, ktoré malo byť ukončené v januári 2018, predčasne ukončila, od 01.09.2018 sa zamestнала, pričom zamestnávateľa navrhovateľ nevedel uviesť, je spôsobilá pracovať, nemá žiadne zdravotné obmedzenia a žije v spoločnej domácnosti s otcom jej dieťaťa.

2. Na výzvu súdu zo dňa 03.05.2018 navrhovateľ doplnil svoj návrh a zaslal súdu predmetný rozsudok, ktorým bola navrhovateľovi určená vyživovacia povinnosť voči vtedy maloletej dcére N., overenú fotokópiu rodného listu odporkyne a overenú fotokópiu rodného listu t. č. už plnoletého W. E., syna navrhovateľa.

3. Odporkyňa sa na výzvu súdu písomne vyjadrila k podanému návrhu v tom smere, že nesúhlasí s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti s tým, že už v zimnom semestri v roku 2017 začala študovať Fakultu práva s vedomím, že je tehotná a štúdium chcela za každých okolností ukončiť v januári 2018. Z dôvodu tehotenstva adresovala fakulte žiadosť o prerušenie štúdia, ktorá bola schválená dňa 27.11.2018 (správne malo byť 2017) a po pretrvávajúcich zdravotných komplikáciách podala fakulte druhú žiadosť o prerušenie prebiehajúceho zimného semestra 2017, pričom táto žiadosť bola zamietnutá z dôvodu pokročilého štádia semestra s možnosťou predĺžiť si štúdium o nový semester. Zároveň jej bol ukončený pracovný pomer uzatvorený na dobu určitú, a to dňa 31.12.2017 (pracovný pomer trval 6 mesiacov v rozsahu 70 %, od 23.10.2017 na jej žiadosť znížený na 55 %). Odporkyňa uviedla, že jej štúdium bolo prerušené len počas letného semestra 2018 a štatút študenta pretrvával počas celej doby, vrátane prerušeného letného semestra a následne bude trvať až do 17.02.2019.

4. Odporkyňa vo svojom vyjadrení tiež uviedla, že z výživného v sume 200,- Eur bola schopná zaplatiť parkovné na univerzite a niečo na obed, pričom podľa jej vyjadrenia platba za električku by ju vychádzala ešte viac. Uviedla, že keby bola limitovaná iba touto sumou, tak by veľmi ťažko vyžila v jednom z najdrahších miest v Európe, ktorým je Ženeva, pričom je matkou maloletého dieťaťa. Odporkyňa tvrdí, že jej matka taktiež prispieva na jej výživu, ale vo vyššej sume. Okrem sumy, čo jej platí, nemá iný príjem. Prídavky na dieťa, podľa vyjadrenia odporkyne, jej ešte neboli prevedené, okrem jednorázovej platby po narodení dieťaťa, pričom táto suma je určená na výživu dieťaťa a nie na výživu odporkyne. Vo vzťahu k partnerovi a súčasne otcovi jej dieťaťa odporkyňa uvádza, že je študentom a venuje sa písaniu diplomovej práce. Odporkyňa žiadala doplatiť výživné od 04/2018 určené ústnou dohodou v sume 200,- Eur mesačne, a zároveň žiadala, aby jej bola jej vyživovacia povinnosť zvýšená na sumu 500,- Eur mesačne, aby vedela vyžiť do konca štúdia a nemusela žiadať o úhradu jej nákladov svoju mamu, ktorá dodnes na ňu zaplatila sumu 95 000,- Eur, odkedy začala študovať v Ženeve. Odporkyňa má už vyše 10 rokov obvyklý pobyt vo Francúzsku. Túto časť vyjadrenia súd považoval za obranu a vyjadrenie k návrhu.

5. Navrhovateľ na výzvu dňa 30.01.2019 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uvádza, že pre posúdenie trvania vyživovacej povinnosti nie je rozhodujúcou skutočnosťou to, že odporkyňa vo veku 29 rokov už ukončila vysokoškolské štúdium, alebo nie, ale či je schopná sama sa živiť, pričom podľa jeho tvrdenia sama odporkyňa vo svojom vyjadrení potvrdila, že je schopná sama sa živiť bez ohľadu na to, či študuje, alebo nie. Uviedol, že odporkyňa zjavne nemala problém s uspokojovaním svojich základných životných potrieb, keď výživné, ktoré od navrhovateľa dostávala, vynaložila na výdavky, ktoré neboli nevyhnutné (parkovné) a počas roka si dovoľila absolvovať zahraničné dovolenky v New Yorku, Thajsku, Maroku, či Miláne. On má navyše vyživovaciu povinnosť voči synovi W., ktorý je študentom osemročného gymnázia. Navrhovateľ zároveň tvrdí, že životná úroveň jeho dcéry prevyšuje jeho životnú úroveň.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadreniami navrhovateľa aj odporkyne, oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/200/04-22 zo dňa 02.12.2004, rodným listom odporkyne, rodným listom W. E. - syna navrhovateľa, dokumentmi odporkyne doloženými súdu vo francúzskom jazyku bez prekladu so slovenského jazyka a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Navrhovateľovi bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/200/2004-22 zo dňa 02.12.2004 určená vyživovacia povinnosť voči jeho vtedy maloletej dcére N. v sume 4 000,- Sk mesačne (132,78 Eur) vždy do 15-teho dňa v mesiaci, ktorú od dňa 01.05.2009 plní na základe ústnej dohody v sume 200,- Eur mesačne, pričom poslednú splátku zaplatil v apríli 2018. Tieto skutočnosti boli medzi účastníkmi nesporné. Rovnako je medzi účastníkmi nesporná skutočnosť, že odporkyňa žije už dlhé roky vo W., kde zároveň študovala a teraz žije aj s partnerom a stará sa o svoje maloleté dieťa.

8. Súd uznesením č. k. 10Pc/3/2018-57 zo dňa 16.01.2019 vyzval odporkyňu na doručenie písomností v slovenskom jazyku, ktoré súdu pôvodne doručila vo francúzskom jazyku spolu s jej vyjadrením k návrhu zo dňa 03.12.2018 (č.l. 34 v spise), a to v zmysle § 155 ods. 1 a § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Odporkyňa sa k predmetnej výzve vyjadrila v tom smere, že preklad písomností by stál 465,- Eur, pričom ona si ako nezamestnaná slobodná študentka s malým dieťaťom nemôže dovoliť.

9. Navrhovateľ aj po doručení vyjadrenia odporkyne k návrhu zo strany navrhovateľa zotrvával na podanom návrhu a žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť k svojej plnoletej dcére. Podľa jeho vyjadrenia odporkyňa bola zamestnaná od 01.07.2017 do 31.12.2017 na 70 %, pričom od 23.10.2017 bol tento úväzok znížený na 55 % s hrubou mesačnou mzdou 3 141 švajčiarskych frankov.

10. Na pojednávaní konanom dňa 27.03.2019 bol vyhlásený rozsudok v predmetnej právnej veci, pričom navrhovateľ ani odporkyňa sa na pojednávanie nedostavili. Navrhovateľ si predvolanie na pojednávanie neprevzal v odbernej lehote, odporkyni bolo doručené dňa 11.02.2019. Súdu bola v čase pojednávania doručená žiadosť odporkyne o odročenie pojednávania, a to z dôvodu nedostatku jej finančných možností prísť na pojednávanie.

11. Žiadosti odporkyne o odročenie pojednávania zo dňa 21.03.2019, doručenej súdu dňa 27.03.2019 (v deň pojednávania) súd nevyhovel s poukazom na § 183 ods.3 CSP, nakoľko predvolanie na pojednávanie jej bolo doručené dňa 11.02.2019 a odporkyňa mala takmer mesiac a pol, aby súdu

oznánila, že sa pojednávania neúčastní a z akých dôvodov. Preto súd jej žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

15. Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

16. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Podľa Čl. 15 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP)(1) Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.(2) Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

19. Súd na základe vykonaného dokazovania zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni - plnoletej dcére Dominike. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ na základe právoplatného súdneho rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/200/04-22 zo dňa 02.12.2004, riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči vtedy maloletej N. E., pričom od 01.05.2009 jej na základe ústnej dohody posielal výživné v sume 200,- Eur mesačne, a to do apríla 2018. Odporkyňa t. č. žije vo W., ukončila vysokoškolské štúdium a aktívne si hľadá zamestnanie. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že od času, kedy bola súdom, resp. následne dohodou účastníkov dojednaná výška výživného, sa podstatne zmenili schopnosti, možnosti, ako aj majetkové pomery na strane odporkyne. Súd poukazuje na skutočnosť, že zákonná vyživovacia povinnosť rodičov vo vzťahu k deťom trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Odporkyňa podľa tvrdenia navrhovateľa, čo bolo potvrdené aj vyjadrením odporkyne, bola v roku 2017 v pracovnom pomere, a to aj počas tehotenstva a štúdia na univerzite, teda netrpí žiadnym zdravotným obmedzením, ktoré by jej schopnosti alebo možnosti zamestnať sa nejakým spôsobom obmedzovali. Odporkyňa si sama zvolila štúdium v meste, ktoré podľa jej vyjadrenia je jedno z najdrahších miest v Európe a výživné jej postačuje len na parkovanie pri škole a čiastočne na stravu. Súd nevidel ako nevyhnutnosť a odôvodnené potreby zo strany odporkyne uhrádzať si parkovné pri škole a túto skutočnosť vnímal skôr ako prejav lepších majetkových pomerov odporkyne. Sama odporkyňa sa opisuje ako slobodná matka maloletého dieťaťa, ktorá žije so svojím partnerom - študentom, ktorý je zároveň otcom jej maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 74 ods. 1 Zákona o rodine s tým, že otec maloletého dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá je povinný prispievať primerane na úhradu jej výživy. Skutočnosť, že sa odporkyňa stala matkou, nemôže byť kladené na ťarchu navrhovateľa zaväzovaním ho k plateniu vyživovacej povinnosti voči nej, nakoľko táto vyživovacia povinnosť prechádza na jej partnera. Rovnako nemožno dať navrhovateľovi na ťarchu skutočnosť, že žalovaná prerušila kvôli tehotenstvu štúdium a nie je momentálne zamestnaná. Súd zároveň uvádza, že pokiaľ sa odporkyňa rozhodla žiť a študovať vo W., bolo to jej rozhodnutie, avšak platenie výživného nemôže byť nelimitované žiadnym trvaním, pretože súd musí prihliadať nielen na jej výživu, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré by takto mohlo byť v rozpore s dobrými mravmi. Navyše, je voľbou každého jednotlivca, s ktorým zamestnávateľom uzatvorí pracovný pomer, pričom, ako píše odporkyňa v podaní zo dňa 21.03.2019, doručenom súdu dňa 27.03.2019, jej voľbou bolo začať

neplatenú stáž, pričom súd konštatuje, že pokiaľ človek nemá finančné možnosti na úhradu svojich nákladov, musí využiť iné možnosti zamestnávania a nie bezplatný výkon práce.

20. Súd zrušil navrhovateľovi vyživovaciu povinnosť voči odporkyni odo dňa 24.04.2018, teda od času doručenia návrhu súdu, keď ďalšie plnenie vyživovacej povinnosti s poukazom na podstatnú zmenu pomerov na strane odporkyne a jej doterajšiu životnú úroveň považoval za rozpornú s dobrými mravmi a nedôvodnú.

21. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku a žiadnej zo strán sporu tento nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie, na tunajšom súde, písomne vo 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť odvolateľom podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú pod písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).